

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **medirent s.r.o. v likvidaci**
IČO 02329859
sídlem Jurkovičova 962/16, 149 00 Praha 4
zastoupena Ing. Filipem Macounem, daňovým poradcem
sídlem Šlikova 306/50, 169 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č. j. 34895/23/5200-11432-711778,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č. j. 34895/23/5200-11432-711778, kterým žalovaný zamítl žalobkynino odvolání a Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (správní orgán prvního stupně nebo správce daně) ze dne 19. 4. 2023, č. j. 3225844/23/2011-52522-107783. Tímto rozhodnutím správce daně zamítl žalobkynino odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob ze dne 12. 4. 2022, č. j. 3036899/22/2011-52522-107783, a odvolací řízení zastavil, jelikož žalobkyně podala odvolání opožděně.

II. Řízení předcházející podané žalobě a napadené rozhodnutí

2. Žalobkyně uplatnila u správce daně dne 1. 4. 2019 plnou moc, kterou zmocnila daňovou poradkyni Ing. J. F., „*aby za něj zpracovala a podala daňové přiznání k dani z příjmu právnických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2018.*“ Jelikož daňové přiznání za zdaňovací období roku 2018 nebylo ve stanovené lhůtě podáno, vyzval správce daně žalobkyni k jejímu podání do 15 dnů od doručení výzvy, kterou doručil přímo žalobkyni (výzva ze dne 4. 12. 2020, č. j. 8770085/20/2011-52522-107783). Žalobkyně přesto daňové přiznání nepodala, a proto správce daně stanovil daň ve výši 0 Kč podle § 145 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (platebním výměrem ze dne 9. 2. 2022, č. j. 961473/22/2011-52522-107783).
3. Následně správce daně vyhledávací činností zjistil, že žalobkyně byla v roce 2018 majitelem bankovního účtu, na němž měla zdanitelné příjmy, které nezdanila. Proto správce daně vyzval žalobkyni k podání dodatečného daňového tvrzení k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018 (výzva ze dne 9. 2. 2022, č. j. 961628/22/2011-52522-107783). Na tuto výzvu žalobkyně nereagovala, a tak správce daně stanovil daň na základě opatřených důkazních prostředků dodatečným platebním výměrem (ze dne 12. 4. 2022, č. j. 3036899/22/2011-52522-107783), který doručil do datové schránky žalobkyně.
4. Dne 13. 2. 2023 byla správci daně doručena substituční plná moc, kterou paní F. zmocnila Ing. F. M., daňového poradce, k zastupování žalobkyně „*v oblasti daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018 a to v plném rozsahu zmocnění uděleného daňovým subjektem*“. Správce daně poté zaslal panu M. na jeho žádost dodatečný platební výměr a úřední záznam, který je přílohou dodatečného platebního výměru a který popisuje průběh řízení, postup při stanovení daně dokazováním a výpočet daně.
5. Dále byla správci daně dne 15. 3. 2023 doručena další plná moc. Podle ní žalobkyně zmocnila paní F. „*k zastupování ve věci daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2018 v plném rozsahu a ke všem souvisejícím a navazujícím úkonům, řízením a postupům, a to zejména podání odvolání a podnětu na přezkoumání rozhodnutí.*“
6. Žalobkyně podala dne 24. 3. 2023 proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání, které správní orgán prvního stupně zamítl výše popsáním prvostupňovým rozhodnutím, jelikož žalobkyně podala odvolání opožděně. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně rovněž odvolala a namítala, že správce daně doručoval všechny písemnosti v daňovém řízení přímo žalobkyni, a nikoliv paní F. zmocněné podle plné moci. Dodatečný platební výměr tak byl podle žalobkyně doručen až na základě žádosti pana M. coby substitučního zástupce dne 28. 2. 2023, tj. po uplynutí lhůty pro stanovení daně. Dodatečný platební výměr tedy nebyl řádně doručen, proto ani nemohl nabýt právní moci.
7. Žalobkynino odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

8. V odůvodnění žalovaný posuzoval předně otázku, komu měl být doručen dodatečný platební výměr. K tomu je nutné posoudit rozsah první plné moci uplatněné dne 1. 4. 2019. Z této plné moci plyne, že žalobkyně zmocnila paní F., aby za žalobkyni zpracovala a podala daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2018. Plná moc je formulována v jednotném čísle (podání daňového přiznání) za konkrétní daň a konkrétní zdaňovací období. Uplatněna byla 1. 4. 2019, tj. v poslední den lhůty podle § 136 odst. 1 daňového řádu, kdy může její uplatnění prodloužit lhůtu k podání daňového přiznání. Předmět datové zprávy, kterou byla plná moc poslána, je nazván „Věc: Odklad 2018“. Odložit lze přitom pouze lhůtu k podání daňového přiznání, nikoliv dodatečného daňového přiznání.
9. Žalovaný tak má za to, že se zmocnění paní F. vztahuje pouze ke zpracování a podání řádného daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018. Plná moc měla za cíl prodloužit lhůtu k podání řádného daňového přiznání. Z ničeho nevyplývalo, že by měla žalobkyně podávat i dodatečné daňové přiznání a plná moc ho ani nezmiňuje. Správce daně tedy postupoval správně, když doručil dodatečný platební výměr přímo žalobkyni, a nikoliv paní F. jakožto zmocněnkyni, které se obecně podle § 41 odst. 1 daňového řádu doručuje pouze v rozsahu zastoupení.
10. Od doručení dodatečného platebního výměru se odvíjí i lhůta pro podání odvolání. Výměr byl doručen dne 22. 4. 2022, poslední den lhůty pro podání odvolání připadl na 23. 5. 2022. Odvolání podané až dne 24. 3. 2023 je proto opožděné.
11. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že žalobkyně neměla v době doručování dodatečného platebního výměru jednatel ani žádnou osobu oprávněnou k přístupu do datové schránky. Obecně podle zákona a judikatury platí, že správce daně doručuje do datové schránky, i pokud daňový subjekt nemá osobu pověřenou ani oprávněnou k přístupu do datové schránky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2019, č. j. 2 Afs 138/2018-48). Výjimku by představoval případ, kdy by daňový subjekt oznámil správci daně, že nemá statutární orgán ani osobu s přístupem do datové schránky, a tuto skutečnost prokázal. Pak by správce daně doručoval daňovému subjektu písemnosti jinak než elektronicky. Žalobkyně však nic takového neučinila a ani nesplnila svou povinnost zvolit nové jednatel do jednoho měsíce od ukončení funkce stávajících jednatelů podle § 198 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních korporacích.

III. Žaloba

12. V podané žalobě žalobkyně navrhuje, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného.
13. Žalobkyně udělila paní F. plnou moc k zastupování ve věci přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018. Správce daně však plnou moc ignoroval a všechny písemnosti doručoval přímo žalobkyni. Společníci žalobkyně ale již neměli do datové schránky přístup, protože na výkon funkce jednatelů rezignovali. Proto se o doručovaných písemnostech ani nedozvěděli. Společníci žalobkyně se později dozvěděli o doručování do datové schránky žalobkyně náhodou v souvislosti s jiným řízením. Až poté byl dne 28. 2. 2023 žalobkyni zaslán mj. dodatečný platební výměr na základě její žádosti.
14. Jelikož žalobkyni nebyla doručena výzva k podání řádného daňového tvrzení ani výzva k podání dodatečného daňového tvrzení, neprodloužila se lhůta pro stanovení daně, a proto byl dodatečný platební výměr žalobkyni doručen až po uplynutí lhůty pro stanovení daně.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

15. Žalovaný by měl podle žalobkyně přihlídnout k celému obsahu plné moci, která je udělena nikoli k jednorázovému zastoupení, ale k průběžnému zastupování. Ačkoliv žalovaný tvrdí, že rozsah zastoupení je podle plné moci jasný a že se vztahuje pouze na řádné daňové tvrzení, nedoručoval paní F. žádné písemnosti, a to ani výzvu k podání řádného daňového tvrzení.
16. Podle žalobkyně se žalovaný snaží navodit dojem, že už správce daně si byl jistý svým postupem a vědomě nedoručoval písemnosti paní F., ale přímo žalobkyni.
17. Pokud měl správce daně pochybnosti o rozsahu plné moci, měl podle § 89 odst. 1 daňového řádu vyzvat žalobkyni k odstranění těchto pochybností.
18. Jelikož má doručení dodatečného platebního výměru vážný dopad na běh prekluzivní lhůty, je namístě aplikovat zásadu *in dubio mitius* a umožnit žalobkyni bránit se odvoláním.

IV. Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasil s žalobou a navrhl ji zamítnout jako nedůvodnou.
20. Na úvod svého vyjádření k žalobě žalovaný zdůraznil, že v odvolacím řízení zkoumal pouze to, zda byly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání a zastavení odvolacího řízení. Nezkoumal správnost ani zákonnost dodatečného platebního výměru. Přesto však žalovaný z opatrnosti posoudil běh lhůty pro stanovení daně a dospěl k závěru, že tato lhůta by uplynula dne 1. 4. 2024, dodatečný platební výměr nabyt právní moci dne 24. 5. 2022, lhůta tak byla dodržena.
21. Plná moc pro paní F. se jednoznačně vztahovala jen na zpracování a podání daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018. Výzvu k podání řádného daňového tvrzení měl tak správce daně poslat paní F., nikoliv přímo žalobkyni. Avšak výzvu k podání dodatečného daňového tvrzení a dodatečný platební výměr správce daně správně zaslal žalobkyni samotné, neboť plná moc se týkala pouze řádného daňového přiznání.
22. Na těchto závěrech nic nemění ani to, že žalobkyně neměla v době doučování dodatečného platebního výměru jednatele ani žádnou osobu s oprávněním či pověřením k přístupu do datové schránky, jak žalovaný uváděl s odkazem na judikaturu NSS již v napadeném rozhodnutí. I tak měl správce daně doručovat písemnosti do datové schránky žalobkyně, ledaže by žalobkyně prokázala, že v době doručování dokumentu do datové schránky neměla fyzickou osobu oprávněnou ani pověřenou k přístupu do své datové schránky a že tento stav sama nezavinila. Popř. mohla žalobkyně podat podnět soudu na zrušení a nařízení likvidace.
23. Je bezvýznamné posuzovat doručení výzvy k podání řádného daňového tvrzení, neboť doměřovací řízení bylo zahájeno doručením výzvy k podání dodatečného daňového tvrzení.
24. Žalobkyně se mýlí v tom, že dodatečný platební výměr byl doručen až dne 28. 2. 2023, kdy byl doručen panu M. Jemu totiž zaslal správce daně pouze opis výměru (podle § 67 daňového řádu), nadto nad rámec věci, neboť pan M. byl substitučním zástupcem paní F., která však zastupovala žalobkyni pouze v rozsahu řádného daňového tvrzení, nemohla proto zmocnit pana M. k zastupování žalobkyně v oblasti daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018, tedy v širším rozsahu, než byla sama paní F. oprávněna žalobkyni zastupovat. Zmocnění paní F. bylo rozšířeno až plnou mocí uplatněnou u správce daně dne 24. 3. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

25. Odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru bylo podáno opožděně. Výměr byl doručen již dne 22. 4. 2022, odvolání bylo podáno až dne 24. 3. 2023.
26. Správce daně neměl pochybnosti o rozsahu plné moci, a proto nebyl povinen vyzývat žalobkyni k odstranění pochybností. Není ani namístě aplikovat právní zásadu v pochybnostech mírněji.
27. V doplnění vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval a prohloubil svou argumentaci ohledně toho, že měl žalobkyni doručovat do datové schránky, i když žalobkyně neměla jednatele nebo osobu oprávněnou k přístupu do datové schránky. Žalobkyně měla buď zvolit nové jednatele, nebo správci daně prokázat, že nemožnost přístupu do datové schránky nezavinila, aby jí správce daně doručoval písemnosti jiným způsobem.

V. Replika

28. Žalobkyně v replice upozornila, že sám žalovaný ve vyjádření k žalobě přiznal, že výzvu k podání řádného daňového tvrzení měl správce daně doručit paní F., nikoliv přímo žalobkyni.
29. Žalovaný uměle zužuje rozsah plné moci. Zmocnění bylo uděleno nikoli k jednorázovému zastoupení, ale k průběžnému zastupování.
30. Žalovaný tvrdí, že panu M. poslal pouze opis písemností podle § 67 daňového řádu. K nahlížení do spisu nebo k pořizování kopií podle § 67 daňového řádu je však třeba zmocnění. Správce daně se musel obsahem plné moci udělené paní F. zabývat nejpozději v době, kdy vyřizoval žádost pana M. o zaslání písemností. Žalovaný tedy na jednu stranu striktně odmítá uplatnění zásady v pochybnostech mírněji, na druhou stranu však paradoxně dal k dispozici detailní informace o doměřovacím řízení osobám, které by k nim podle výkladu plné moci učiněné správními orgány neměly mít přístup. Je tak jasné, že se správce daně řádně nezabýval otázkou plné moci až do okamžiku, kdy byl upozorněn na nedoručenou dokumentaci panem M. jakožto substitučním zástupcem.
31. Úvahy žalovaného ohledně zvolení nových jednatelů nebo nařízení likvidace jsou nadbytečné a zavádějící. K faktickému doručení došlo až ve chvíli, kdy byl dodatečný platební výměr doručen panu M. Fikci doručení nelze uplatňovat libovolně, ale pouze ve vztahu k adresátovi písemnosti, kterým měla být paní F., nikoliv sama žalobkyně. Pominout nelze ani materiální zásadu doručení. Žalobkyně neměla přístup do své datové schránky, a proto se nemohla s písemnostmi seznámit.
32. Žalobkyně je právnickou osobou, která nezdaňuje peněžité příjmy na bankovních účtech, jak to činí fyzické osoby vedoucí daňové evidence nebo uplatňující výdaje procentem z příjmů, ale vychází z účetního výsledku hospodaření, který se podle pravidel zákona o daních z příjmů transformuje na základ daně. Na problematiku správného zjištění a stanovení daně jako základního cíle správy daní v tomto případě vůbec nedošlo, neboť k daňovému řízení nebyla daňová poradkyně jako zplnomocněný zástupce přizvána.

VI. Ústní jednání před soudem

33. Ve věci se konalo dne 12. 12. 2024 ústní jednání, při němž účastníci setrvali na svých stanoviscích vyjádřených v písemných podáních.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

34. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
35. Žaloba není důvodná.
36. Na úvod právního posouzení je nutné vymezit rozsah soudního přezkumu. Prvostupňovým rozhodnutím správce daně zamítl žalobkynino odvolání a odvolací řízení zastavil pro opožděné podání odvolání podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu, podle kterého správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, odvolání zamítne a zastaví odvolací řízení, pokud je podané odvolání nepřípustné nebo bylo podáno po lhůtě. Žalovaný následně odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl, neboť se s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí ztotožnil.
37. Rozsah soudního přezkumu v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je obecně vymezen v § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, podle něhož soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. Byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.
38. Soud tedy v tomto řízení může přezkoumávat pouze napadené rozhodnutí, tj. zda bylo žalobkynino odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru podáno opožděně a zda mělo být z toho důvodu odvolací řízení zastaveno. Proto se soud nebude blíže zabývat žalobními námitkami, zda uplynula lhůta pro stanovení daně, zda byla daň správně zjištěna a doměřena nebo zda správce daně mohl panu M. poskytnout písemnosti ze spisu. Pro posouzení opožděnosti odvolání je nutné vyřešit otázku, kdy byl žalobkyni doručen dodatečný platební výměr. Je proto nejprve nutné vyřešit, jaký byl rozsah zmocnění paní F. podle plné moci uplatněné u správce daně dne 1. 4. 2019 a zda měl být dodatečný platební výměr doručen paní F. coby zmocněnkyni, nebo přímo žalobkyni.
39. Zastupování v daňovém řízení je upraveno v § 27 a násl. daňového řádu. Podle § 27 odst. 1 si může osoba zúčastněná na správě daní zvolit zmocněnce, s výjimkou případů, kdy má při správě daní něco osobně vykonat. Rozsah tohoto zmocnění je upraven v § 28 odst. 1, podle kterého *„zmocnitel je povinen vymezit rozsah zmocnění tak, aby bylo zřejmé, k jakým úkonům, řízením nebo jiným postupům se plná moc vztahuje.“* Pokud rozsah zmocnění není vymezen nebo není-li vymezen přesně, vyzve správce daně podle § 28 odst. 2 daňového řádu zmocnitele k úpravě plné moci; při tomto úkonu se obdobně použije ustanovení o vadách podání. Rozsah zmocnění má vliv i na doručování písemností v daňovém řízení, neboť § 41 odst. 1 daňového řádu stanoví, že pokud má osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.
40. Plná moc může být obecně podle § 28 daňového řádu udělena v různém rozsahu – k určitému úkonu, skupině úkonů, pro určitou část řízení, či pro celé řízení (rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2023, č. j. 4 Afs 338/2021-35). Je na samotné osobě zúčastněné na řízení, aby v plné moci dostatečně přesně vymezila rozsah zmocnění. Podle judikatury je v pochybnostech o rozsahu zmocnění třeba si položit otázku, jakým úmyslem byli zmocnitel a zmocněnec vedeni při sepisování plné moci. (usnesení rozšířeného senátu NSS Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

ze dne 18. 12. 2008, č. j. 8 Azs 16/2007-158, č. 1811/2009 Sb. NSS). Úmysl smluvních stran o rozsahu zmocnění je možné zjistit z okolností vypovídajících o tomto úmyslu; jednou z nich je v případě dohody o plné moci vlastní text plné moci jako listiny, která uzavření této dohody navenek osvědčuje (rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2017, č. j. 1 Afs 362/2016-36, nebo rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2021, č. j. 6 Afs 212/2020-28).

41. Žalobkyně uplatnila u správce daně dne 1. 4. 2019 plnou moc, kterou zmocnila Ing. J. F., aby za žalobkyni „zpracovala a podala daňové přiznání k dani z příjmu právnických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2018“. Podle soudu je text této plné moci jasný a nevyvolává žádné pochyby, že tato plná moc je plnou mocí speciální (nikoliv generální) udělenou k přesně vymezenému, určitému úkonu – zpracování a podání daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2018.
42. Žalovaný v napadeném rozhodnutí posoudil kromě textu plné moci i další okolnosti jejího uplatnění, které o tomto omezeném rozsahu zmocnění rovněž vypovídají. Jde zejména o předmět datové zprávy, kterou žalobkyně správci daně tuto plnou moc poslala. V něm žalobkyně uvedla „Věc: Odklad 2018“. Dále jde o datum uplatnění plné moci – 1. 4. 2019, tedy poslední den, kdy může uplatnění plné moci prodloužit lhůtu k podání daňového přiznání podle § 136 odst. 1 daňového řádu. Odložit lze přitom pouze lhůtu k podání řádného daňového přiznání, nikoliv dodatečného, takže úmyslem žalobkyně a paní F. nemohlo být v rozporu s textem plné moci udělit zmocnění i k podání dodatečného daňového přiznání. A konečně jde o to, že v době udělení plné moci nemohla žalobkyně ani paní F. vědět, že bude žalobkyně muset podat dodatečné daňové přiznání.
43. Žalobkyně toto hlubší odůvodnění žalovaného nijak konkrétně nezpochybnuje a omezuje se pouze na obecné tvrzení, že plná moc byla udělena nikoli k jednorázovému zastoupení, ale k průběžnému zastupování. Nijak toto své tvrzení blíže neodůvodňuje ani ho nepodkládá žádnými důkazy. Pakliže chtěla být žalobkyně zastoupena i v případném doměřovacím řízení, mohla zmocněnkyni zmocnit k zastupování prostřednictvím plné moci speciální na celé daňové řízení (např. „aby společnost zastupovala v daňovém řízení na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018“) nebo plné moci generální (např. „aby společnost zastupovala před Finančním úřadem pro hlavní město Prahu“).
44. Paní F. tak zastupovala žalobkyni pouze v rozsahu zpracování a podání řádného daňového tvrzení k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2018 (o tomto závěru není pochyb, a proto správce daně nemusel žalobkyni vyzývat k úpravě plné moci podle § 28 odst. 2 daňového řádu nebo k odstranění pochybností podle § 89 odst. 1 daňového řádu ani nemusel aplikovat zásadu *in dubio mitius*). Proto měl správce daně v souladu s § 41 odst. 1 daňového řádu doručit výzvu k podání řádného daňového tvrzení ze dne 4. 12. 2020 paní F. jakožto zmocněnkyni, nikoliv přímo žalobkyni. Tuto vadu doručování uznává i sám žalovaný ve vyjádření k žalobě.
45. Soud je nicméně ve shodě s žalovaným názoru, že tato vada neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Obecně vada řízení nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, pokud by byl výrok rozhodnutí stejný, i kdyby k vadě řízení nedošlo (např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 2. 2001, sp. zn. 22 Ca 473/2000, nebo rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, publ. pod č. 23/2003 Sb. NSS). Ostatně toto pravidlo je od 1. 1. 2024 zakotveno i v § 75 odst. 3 s. ř. s.
46. Podstatné v tomto řízení je, že jako opožděně podané bylo posouzeno žalobkynino odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru, nikoliv proti řádnému platebnímu výměru. Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Doručování výzvy k podání řádného daňového tvrzení není pro posouzení včasnosti odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru rozhodné.

47. Správce daně doručoval žalobkyni výzvu k podání dodatečného daňového tvrzení a poté i samotný dodatečný platební výměr v řízení doměřovacím, na které se rozsah zástupčího zmocnění podle plné moci udělené paní F. nevztahoval. Správce daně proto správně doručil dodatečný platební výměr přímo žalobkyni. Výměr byl doručen do datové schránky žalobkyně fikcí dne 22. 4. 2022, třicetidenní lhůta pro podání odvolání podle § 109 odst. 4 daňového řádu proto uplynula dne 23. 5. 2022 a výměr nabyl právní moci dne 24. 5. 2022. Z toho důvodu bylo žalobkynino odvolání podané dne 24. 3. 2023 podáno opožděně a správce daně správně toto odvolání zamítl a odvolací řízení zastavil podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu.
48. Na správném doručování písemností do datové schránky žalobkyně podle § 42 daňového řádu nic nemění ani žalobkynino tvrzení, že společníci žalobkyně neměli přístup do datové schránky a žalobkyně neměla v době doměřovacího řízení jednatele. Tyto skutečnosti jsou vnitřní záležitosti žalobkyně, které jdou k její tíži. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyslovil závěr, že od uživatelů datové schránky se vyžaduje jistý stupeň bdělosti ve vztahu k zajištění fungování jejich vnitřního uspořádání. K tomu viz rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2019, č. j. 2 Afs 138/2018-48: „*V případech, kdy má osoba zpřístupněnu datovou schránku, dopadá § 42 daňového řádu i na ty situace, kdy daňový subjekt, který je právnickou osobou, nemá v době doručování písemností do datové schránky ani osobu oprávněnou, ani osobu pověřenou k přístupu do své datové schránky ve smyslu § 8 odst. 6 písm. b) zákona o elektronických úkonech. Takový subjekt je nepochybně vystaven nutným důsledkům situace, že nemá žádnou fyzickou osobu, která by byla s to se s písemností doručitou do datové schránky seznámit, nebo s ní jinak nakládat. V zásadě se totiž jedná o soukromoprávní otázku vnitřního uspořádání takové právnické osoby. (...) V obecné rovině bylo naopak zákonem předpokládáno povinností žalobkyně, aby si ustanovila nového jednatele postupem podle § 198 odst. 1 zákona o obchodních korporacích. Pokud k tomu nedošlo, nic jí nebránilo podat návrh příslušnému soudu na jmenování nového jednatele například úkonem prokuristky jednající s péčí řádného hospodáře a eventuálně následně i podat podnět soudu na její zrušení a nařízení likvidace ve smyslu § 198 odst. 3 zákona o obchodních korporacích.*“
49. Doručování do datové schránky by mohlo být neúčinné, pokud by žalobkyně tvrdila a prokázala, že v době doručování elektronického dokumentu do datové schránky neměla fyzickou osobu oprávněnou ani pověřenou k přístupu do své datové schránky a že tento stav sama nezavinila (např. opakovaným sdělením Ministerstvu vnitra, že byly vyzrazeny přístupové údaje do datové schránky), neboť v takových případech je nepochybné, že tu nebyl nikdo, kdo by mohl dokument z datové schránky právnické osoby vyzvednout (stanovisko pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Plsn 1/2015, nebo rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2019, č. j. 2 Afs 138/2018-48).

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

50. Soud závěrem shrnuje, že žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou, a proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
51. Správce daně správně doručil dodatečný platební výměr do datové schránky žalobkyně. Plná moc udělená daňové poradkyni se vztahovala pouze na zpracování a podání daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2018, nikoliv na Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

doměřovací řízení. Lhůta k podání odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru proto počala běžet již jeho doručením do datové schránky žalobkyně v dubnu 2022 a odvolání podané až v březnu 2023 bylo opožděné. Správce daně z toho důvodu správně odvolání zamítl a odvolací řízení zastavil.

52. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.